

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 32.000

Letna inozemstvo Lir 50.000

Letna inozemstvo, USA dol. 35

Poštno čekovni račun: šte. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 46 (1975)

Gorica - četrtek, 26. novembra 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Ob koncu cerkvenega leta

Vedno znova se srečujemo z neobčutljivostjo človeške besede. Kako naj na primer povem, kaj je življenje? Pesniki ga primerjajo zvezdnemu utrinku in deževni kaplji na veji. Duhoviteži pravijo, da je komedija za tiste, ki mislijo, tragedija za tiste, ki čutijo.

Ob koncu cerkvenega leta ob nedeljah in delavnih beremo pri maši Jezusove prilike o pametnih in nespametnih devicah, o talentih, o zvestem služabniku, poslušamo napovedi strašnih dogodkov pred njegovim drugim prihodom; na praznik Kristusa Kralja pa nas pretrese opis poslednje sodbe.

Jezus ni bil ne filozof ne pesnik ne duhovitež, vsaj ne v običajnem pomenu besede. Vendar je s temi prilikami in napovedmi globlje kot filozof in slikoviteje kot pesnik ter duhoviteje kot pripovednik iskrih domislic jasno povedal, kaj je življenje. Življenje je dejavno pričakovanje Gospoda, ki prihaja. Device so morale pričakovati Zenina s prižganimi svetilkami, polnimi olja. Trije služabniki so morali trgovati s talenti. Zvestega in razumnega služabnika je Gospodar postavil nad svojo služinčad, da jo oskrbi z živem o pravem času. Napovedi strašnih dogodkov pred koncem sveta nam govori, naj s strahom in trepetom delamo za svoje zveličanje. Pretresljivi opis poslednje sodbe nam jasno pove, kaj je v življenju bistveno. Bistvena je ljubezen, vse drugo je postranska stvar.

Blaise Pascal toži v svojih »Mislih«, kako strahotno površni smo ljudje. Neverjetno se zanimamo za postranske stvari, hkrati pa smo neobčutljivi za bistvene. Sprebrnjenec Leon Bloy je rekel, da vzame v roke sv. Pavla, ko želi zvedeti najbolj sveže novice. Zadnja in edina sveža novica je namreč ta, da je Bog postal človek, da je trpel, umrl in vstal od mrtvih.

Najmodrejši je tisti človek, ki svoje življenje spravi v sklad s to novico. Tisti, ki živi iz nje in pričakuje prihajajočega Gospoda. Njegovo uho je prislonjeno k vratom, njegovo oko zre skozi okno, njegova usta govore o Njem, ki prihaja, njegovo srce je že tam, kjer je njegov Gospod. Tak človek je kakor sv. Francišek Asiški, ki je proti koncu svojega življenja opominjal svoje brate: »Bratje, začnimo dobro delati! Doslej smo malo dobrega storili.«

(Iz glasila rimskih Slovencev »Med nami«)

Avstrijske stranke zavračajo dvojezično šolstvo na Koroškem

Na srečanju predstavnikov zveznih in koroških vodstev socialistične, ljudske in svobodnjaške stranke je bilo sklenjeno, naj se odpravi sedanji tip dvojezičnega šolstva in nadomesti z novim, ko naj bi bili šolarji ločeni z ozirom na materni jezik po razredih. Ker imajo te stranke v avstrijskem parlamentu ogromno večino, ni dvoma, da bo sklep kljub odločnemu nasprotovanju slovenskih koroških predstavnikov spremenjen v zakon.

Zavoljo tega sklepa je predsedstvo SR Slovenije objavilo protestno izjavo, prav tako zvezna vlada v Beogradu; podobne izjave je podalo tudi Društvo slovenskih pisateljev, slovenski center PEN in Zveza borcev, študentje pa so protestirali pred poslopjem avstrijskega konzulata v Ljubljani in Mariboru ter zapeli Prešernovo Zdravljico.

Jasno pa je, da bodo vsi ti protesti ostali brez prave teže, kajti Jugoslavija zaradi znanih gospodarskih težav ne more zaostri svojih odnosov z Avstrijo. Tega se dobro zavedajo tudi avstrijski politiki. Eden od njih, zunanji minister in predsednik Avstrijske ljudske stranke Alois Mock je npr. na vprašanje časnika, če meni, da bo zadnja odločitev slabo vplivala na jugoslovansko-avstrijske odnose, diplomatsko odgovoril: »Odnosi med obema državama so stalno odlični, čeprav se tudi pojavljajo problemi.«

Slovenski škofje za god. sv. Cecilije

Slovenski škofje so se tudi letos ob tem godu obrnili na pevske zборе s posebnim pismom. Njihova voščila in priporočila veljajo tudi za cerkvene zборе v zamejstvu. Navajamo nekaj njihovih misli.

Ob prazniku sv. Cecilije, ki je zavetnica cerkvene glasbe, se slovenski škofje obračajo na vas, ki še posebej skrbita za glasbo po naših cerkvah. Zahvaljujemo se vam za vaš trud in delo, ki ga tako nesebično, vztrajno in navdušeno opravljate. Povsod, kjer smo ljudje povezani med seboj, živi med nami tudi govornica glasbe. Če skupaj pojemo, smo si bližji, v pesmi občutimo toplino in lepoto skupnosti.

Petje nam pomaga, da dojamemo sveto mašo in z njo vse naše krščanstvo takšno, kot v resnici je; nekaj veselega, odpustajočega, odrešujočega, sončno domačega, in polnega upanja.

Škofje še omenjajo Marijo: »Njene roke

so vedno odprte za vsakogar, ki je potreben njene materinske pomoči. Tolihe pesmi opevajo njen čudoviti ženski lik in materinsko varstvo, kako prijetno se počutimo ob petju Marijinih pesmi, tako so nam blizu in domače.«

Potem pa škofje še želijo, »da bi po Marijinem zgledu in po njeni pripravnosti bolj zavetele naše pevske skupnosti, da bi še več truda in naporov vlagali v naše medsebojne odnose ter bi z zborovskim in ljudskim petjem naredili naše maše bolj domače!«

† dr. Joža Vilfan

V Ljubljani je umrl v starosti 79 let politični delavec in diplomat dr. Joža Vilfan, sin dr. Josipa Vilfana, slovenskega poslanca v rimskem parlamentu. Kot 20-leten je zavoljo fašističnega pritiska zapustil rodni Trst in se preselil v Ljubljano, kjer je 1933 doktoriral na tamkajšnji univerzi. V komunistično partijo ga je že čez nekaj let nato v Parizu sprejel pisatelj Lovro Kuhar (Prežihov Voranc).

Od sredine 1943 do februarja 1945 je živel na Primorskem in bil na vodstvenem položaju primorske OF, se po koncu vojne veliko trudil, da bi vsa Primorska prišla pod Jugoslavijo, nato pa daljšo dobo preživel v diplomatski službi. Do smrti je bil član zveznega sveta SFR Jugoslavije.

In vendar se vrti

Usposobljenostna komisija ljubljanske univerze je 30. oktobra letos glede dr. Veljka Rusa in mag. Spomenke Hribar ugotovila, da sta strokovno sposobna poučevati na univerzi, čeprav zagovarjata političnemu vodstvu nevsučna stališča.

Veljku Rusu se je namreč očitalo, da ima v nekaterih strokovnih zadevah svoj pogled, Hribarjeva pa je bila izključena zaradi njenih pogledov na narodno spravo in vlogo komunistične partije, »kar pa ne bi smelo vplivati na njeno normalno opravljanje poklicnega dela«. Sonja Lokar, izvršna tajnica CK Zveze komunistov Slovenije je s svoje strani povedala, da različni idejni politični pogledi (od prevladujočega v družbi) ne sme pomeniti diskvalifikacije človeka, ki tako misli. Kljub vsemu, pa so bile težave ob dilemi, kako sprejeti dejstvo, da je nekdo strokovno dober, pa zagovarja političnemu vodstvu nevsučna stališča.

Slovenija odklanja protiinflacijske ukrepe

V noči od sobote 14. na nedeljo 15. novembra je jugoslovanska zvezna vlada, ki ji načeljuje Bosanec Branko Mikulić, sprejela paket protiinflacijskih ukrepov, ki so jih slovenski zastopniki označili za neučinkovite, nekončne, brezsmiseln. Saj je Mikulićeva ekipa zgolj za podražitev, kar bo samo podaljšalo gospodarsko krizo Jugoslavije, ne pa je rešilo.

Da bi se odpravilo nesorazmerje pri cenah, je zvezna vlada povišala železniške storitve za 61 %, električno energijo za 44 %. Novo ceno je dobil tudi bencin. Liter super bencina stane (le do kdaj?) 700 dinarjev. Več je treba odšteti tudi za jedilno olje, moko, sladkor, mleko.

Temu povišanju cen naj bi sedaj za pol leta sledila njih zamrznitev, prav tako pa za isto obdobje tudi plače, vendar samo v nekaterih dejavnostih, v katerih so se najbolj neurjevo dvigale, npr. banke, zavarovalnice, elektrogospodarstvo, naftna industrija.

Jugoslavija je ena tistih držav, ki od leta 1945 ne pozna pretežno svobodnega oblikovanja cen na trgu. Že tedaj je začela z naprej določenimi cenami. V zadnjih 42 letih je bilo obdobje pretežno svobodnih cen samo leto 1958. Veliko bolj pogostna in obsežnejša pa so bila obdobja zamrznjenih cen. Začelo se je na začetku gospodarske reforme septembra 1965, nato v letih 1970 in 1971, posebno pogosto pa v zadnjih sedmih letih. Skratka: večji del cen v povojnem času je določala ali zamrzovala država. Inflacija je bila v petdesetih in šestdesetih letih 20-odstotna, v zadnjih sedmih letih pa 50-170 odstotna.

Razumljivo je, da zaradi vsega tega javnost postaja vedno bolj občutljiva. Kriza traja vse predolgo. Prvič v zgodovini povojne Jugoslavije se postavljajo zahteve, naj Mikulićeva vlada zavoljo svoje nesposobnosti odstopi. Vendar bi tak odstop verjetno bistveno ničesar ne spremenil.

Da bi se izboljšal položaj izvoznega gospodarstva, je povišanju in zamrznitvi cen sledilo razvrednotenje dinarja in to skoraj za 25 %. Tako je dinar pretekli teden v Trstu veljal 0,6 lire, drugod po Italiji pa še manj. Jasno je, da se bo priliv jugoslovanskih kupcev v Gorico in Trst občutno zmanjšal.

SLOVENSKA REAKCIJA

V Sloveniji so bili protiinflacijski ukrepi sprejeti z velikim odporom. Ljudje so ogorčeni, žalostni, razjarjeni, čutijo se izigrani. Kot norčevanje jemljejo pozive zvezne vlade, naj bi protiinflacijski program vsi enotno podprli, ne pa zavirali »zaradi nestrinjanja nekaterih delegatov iz dveh najbolj razvitih republik«, tj. Slovenije in Hrvaške.

Dejansko je šlo za dve zamisli: Slovenija se je ves čas zavzemala za izhod iz krize na samoupravnih temeljih in tržnih zakonitostih, prodir pa je program, zasnovan na državnem upravljanju. Prav slednji pa ni primeren ne sedanjemu času ne samoupravnemu sistemu.

»Čaka nas še težak boj«, je pred dnevi ob obisku Tolminske deželne predsednik predsedstva SR Slovenije Franc Popit, ko je govoril o najnovejših protiinflacijskih ukrepih in o tem, kako so bili sprejeti s preglasovanjem slovenskih popravkov. Obstaja nevarnost, da se bo kaj podobnega zgodilo ob spremembah ustave, ki se pripravljajo. Slovenija ima glede tega veliko pripomb, ki pa jih na zvezni ravni preprosto nečemo upoštevati. To zelo negativno vpliva na nadaljnji potek ustavne razprave.

Zato je predsedstvo republiške konference SZDL naslovlilo na zvezno konferenčno pismo, v katerem zahteva, naj se na zvezni ravni bolj upoštevajo tudi stališča Slovenije, ki so različna od večinskega mnenja. Vendar se zdi, da v zvezni skupščini vsi Slovenci ne sledijo navodilom slovenske skupščine. Tako je npr. Marjan Rožič, ki je trenutno predsednik

zvezne skupščine, kljub znanim dogovorjenim in enotnim stališčem slovenske skupščine in njene delegacije glasoval v Beogradu za novi protiinflacijski program. Tudi podpredsednik zvezne vlade Janez Zemljarič se kot Slovenec ni izkazal, saj je na tiskovni konferenci za domače in tuje časnika ocenil slovensko glasovanje proti vladnemu programu kot dejanja posameznikov, ne pa kot stališče slovenske delegacije in skupščine.

NEVOLJA BEOGRADA

Že dalj časa pisanje slovenskih časopisov o protiinflacijskem programu mnogim v drugih republikah in v Beogradu ni kaj prida vseh. To se je pokazalo tudi ob srečanju časnika v Novi Gorici, ko so na povabilo, naj bi prišel na razpravo o tem programu sam Branko Mikulić, odgovorili, da so vsi strahotno zasedeni in še dodali, da so nezadovoljni s pisanjem slovenskih časnika.

Namesto njih je razpravo poživil direktor ekonomskega inštituta Pravne fakultete v Ljubljani prof. dr. Aleksander Bajt. Povedal je, da industrijska proizvodnja pada bolj kot kažejo statistični podatki, da pada tudi izvoz, inflacija pa se približuje 200 odstotkom. Če bi Jugoslavija nadaljevala s politiko, ki jo je leta 1985 vodila vlada Milke Planinc, bi sedaj ne bilo problemov z odplačevanjem kreditov in obresti. Toda resnično hudo šele prihaja.

Okrogla miza o onesnaženju in varstvu okolja

Načrt deželne uprave, da sedanji upepeljevalnik ob robu sovojenjske občine ojači od sedanjih 60 na 200 ton dnevno in ga spremeni v edini tak objekt v celotni goriški pokrajini, je upravičeno vznemirilo tamkajšnje prebivalstvo. Zato se je na tem območju sestavil odbor za varstvo okolja, ki naj bi to namero preprečil.

Prav na pobudo tega odbora je prišlo v sredo 18. novembra v Kult. domu v Sovodnjah do okrogle mize, ki so se je poleg številnih domačinov udeležili predstavniki gibanj in združenj za varstvo okolja, vodil pa je srečanje Bogdan Butkovič.

Pozdravil je v obeh jezikih, čudno pa je zvenelo in kot nekakšno opravičevanje, ko je dejal, da se mu zdi nujno in potrebno pozdraviti tudi v slovenščini, ker je dalo prostor za okroglo mizo sovojenjsko Kulturno društvo (!). Tudi je dejal, da je pobuda za srečanje prišla od nekaterih Sovodnjancev (mar ne od pred kratkim osnovanega odbora za varstvo okolja?).

Isti Butkovič je nato v italijanščini označil določitev kraja za upepeljevalnik v sedemdesetih letih s strani goriške občine kot nizkotno spletko (una meschina manovra), in to bi res odgovarjalo temu, kar se je dogodilo in se še dogaja v zvezi s tem objektom.

Predstavniki gibanja Zelenih iz Tržiča Luciano Giorgi je poročal o akciji Zelenih za ukinitve upepeljevalnika na letališču v Ronkah, ki je povzročila veliko nevsučnosti zlasti prebivalcem bližnjega naselja Begliano, ki so odločno nastopili proti.

Goriški odvetnik Luigi Genovese je omenil, da vlada glede onesnaževanja okolja na kazensko pravem področju prava zmešnjava, kajti kaj rado se zdi, da zakon štiti prej tistega, ki to onesnaževanje povzroča, kot pa tiste, ki morajo prenašati njegove posledice.

Renato Vivian, vzporedjevalec združenja za okolje v naši deželi, je imel dolg poseg, v katerem je naštel upepeljevalnike tako v državi kot v naši deželi. Nato se je ustavil ob deželnem načrtu, ki predvideva zgraditev osrednjega objekta v goriški pokrajini, ki naj bi se ga posluževale vse njene občine. Prvotni predlog je bil za kraj med Zagrajem in Gradiščem, nato pa se je pojavil sedanji, da bi se okrepilo onega na južnem robu goriške občine na meji s sovojenjsko. Dežela sicer tega predloga še ni osvojila, a predstavljajmo si, kakšen položaj bi nastal za Sovodnje, ko

Jugoslavija ni izkoristila nizkih cen nafte in padca vrednosti dolarja, tako da, ko bo do čez čas dolar in obresti spet šli gor, se bo vse obrnilo proti jugoslovanskemu gospodarstvu.

NEPRILJUBLJENOST SLOVENCEV

Kako smo postali Slovenci za druge v Jugoslaviji tujek, priča Srb Zoran Bogavac, ki je v tedniku »Duga« pod naslovom »Čari zajedničkoga jodlovanja« (Čari skupnega jodlanja) s strupeno sovražnostjo poročal o nedavnem srečanju predsednikov dežel in republik v sklopu Alpe-Jadran. Sloveniji očita njen stoletni stik z Evropo, na žvece pa mu gre tudi ideološka strpnost sedanjega slovenskega političnega vodstva in gospodarski uspehi. Slovenci so mu zopni v vseh svojih navadah in običajih, celo ljubljanski žemelj, blejskih kremnih rezin in bele kave ne prenese.

Očitno je v Jugoslaviji močna struja, ki bi rada državo istovetila z narodom in državo povzdiguje v najvišjo vrednoto. Za te vrste ljudi bi se morala Jugoslavija ograditi od sosedov, zlasti pa od Evrope. Toda Slovenija pripada Evropi, če to nekateri na Balkanu priznajo ali ne, in če vodi politiko sodelovanja in dobrega sosedstva z bližnjimi pokrajinami in deželami, s tem koristi celotni Jugoslaviji in vsem njenim narodom. Le da mnogi »južni bratje« tega ne morejo razumeti.

J. K.

bi vsak dan tovornjaki iz vseh občin goriške pokrajine vozili smeti in odpadke v ta edini objekt. Vivian se je tudi zavzel, naj bi se pred upepeljevanjem odpadkov izločilo v posebna zbirališča uporabni material in razne strupene surovine. S tem bi se onesnaženje okolja in zraku znatno zmanjšalo.

Podžupan Klemše je podal stališča sovojenjske občinske uprave, ob koncu razprave pa je župan Vid Primožič v italijanščini naštel vse, kar je do sedaj podvzela njegova uprava, da bi tako občane Sovodnj kot tudi bližnje Gorice obvarovala pred onesnaženjem okolja.

Tudi prisotno občinstvo se je vključilo v razpravo in izpričalo veliko zavzetost za pereči problem. Vsekakor gre priznanje organizatorjem okrogle mize kakor tudi pobudnikom ustanovitve odbora za varstvo okolja. Škoda, da ni do tega prišlo že pred letom dni! - D. + C.

Seja slov. škofovske konference

Na zadnji seji, ki je bila 11. novembra v Ljubljani, je mariborski škof Kramberger podal obširno poročilo o delu škofovske sinode v Rimu, nadškof Šuštar o zasedanju Jugoslovanske škofovske konference v Splitu, trije slovenski škofje so se udeležili začetka jubilejnega leta sv. Eme na Koroškem, v Kopru so praznovali deseto obletnico obnovljene škofije.

V pripravi za tisk je več knjig in brošur: sinopsa evangelijev, ki jo pripravlja prof. Rozman, navodila za mašne bralce, knjiga o vodstvu župnijske pisarne. Mohorjeva družba bo izdala novo cerkveno pesmarico in knjigo o krašenju cerkv.

Nadškof Šuštar je obvestil škofo o pripravi na pastoralni občni zbor, ki bo prihodnje leto v ljubljanski nadškofiji. Splet je bil govor o praznovanju Božiča. Do te seje škofje še niso dobili kakšnega uradnega sporočila.

Na seji so tudi sprejeli vsebino pastirskega pisma za leto 1988.

Škofje so poslali v bolnišnico bolnemu sobratu škofu Leniču voščila za rojstni dan in dvajseto obletnico škofovskega imenovanja, škofu Smeju pa zaželeli srečno pot na tritedenski obisk med Slovence v ZDA.

Prijatelju Viktorju Prašniku v spomin

Ni prazna beseda, če sem zapisal v naslovu »Prijatelju Viktorju v spomin«. Ko s v soboto in nedeljo pri Cecilijanki ljudje zvedeli za nenadno smrt Viktorja Prašnika, je bila enoglasna sodba: Umrli je prijatelj.

Tako je menil vsakdo, kdor je pokojnika poznal, zlasti še, kdor ga je poznal od blizu. In teh nas je veliko, tako na Goriškem kot na Tržaškem, Koroškem, kakor tudi po raznih deželah Evrope in Amerike. Saj so Viktorja poznali in cenili kot malogoka med nami. Pridobil si je prijatelje s svojo dobroto, postrežljivostjo, vljudnostjo. Pri Cecilijanki in pri pogrebu nisem slišal žal besede o njem, ne zato, ker pravi pregovor: »O mrtvih samo dobro«, temveč zato, ker je to resnica.

Naš skupni prijatelj Viktor se je rodil v Cerknem leta 1919. Njegova mati je bila uboga žena dninarica, ki je komaj preživljala svojega sina. Ta je kmalu postal strežnik, potem pomočnik cerkovnika in cerkveni pevec. Že kot otrok se je navezal na cerkev in na duhovnike in ostal njihov prijatelj do sobote 21. novembra, ko ga je nepričakovano Gospodar življenja poklical k sebi.

Na Placuti na upravi Katoliškega glasa je v petek 20. novembra že zaprl okna, da gre v Katoliško knjigarno na predstavitev Bratuzevih pesmaric, ko ga je zadela možganska kap, zaradi katere je malo po polnoči 21. novembra odstopoval iz te zemske domovine. Onemogel je res sredi dela.

Prijatelj vseh duhovnikov je bil v življenju posebno povezan s pok. prof. Mirkom Filejem. Ko je ta po vojni prišel v Gorico in osnoval svoj zbor, je bil Viktor med prvimi pevci tega zbora in mu ostal zvest še po profesorjevi smrti leta 1962. Ko so kasneje osnovali moški zbor »Mirko Filej«, je Viktor pristopil k temu zboru in mu zadnja leta bil predsednik.

Pok. prof. Filej je pomagal ustanoviti prvo katoliško prosvetno društvo. Nazadnje je do smrti uspešno vodil tudi to društvo kot njegov predsednik. Bil je tudi v vodstvu Zveze slovenske katoliške prosvete, ko se je ta ustanovila pred skoraj 30 leti in zadnja leta bil njen podpredsednik.

To ni zgolj naštevanje, ker Viktor ni bil v vodstvu naših organizacij zaradi imena in časti, temveč zavoljo dela in skrbi. Prav zato je njegova smrt toliko bolj prizadela celotno naše prosvetno življenje na Goriškem. Teško bo zapolniti praznino, ki jo je Viktor zapustil. Tudi Katoliški dom mu je dolžan hvaležnost, saj je bil v odboru od vsega začetka do danes, in Katoliški glas, kjer je pomagal pri upravi. Človek bi se vprašal, kaj smo katoličani imeli, da Viktor Prašnik ne bi bil zraven?

Pri tem moramo pomisliti, da ni imel nobene višje šolske izobrazbe; bil je samouk in po poklicu krojač. Zanimivo pri njem je bilo to, da se ni hotel zaposliti v kaki tovarni ali podjetju, saj mu priljubljenosti ni manjkalo. Toda menil je, da kot svoboden obrtnik lahko več in bolje prispeva za našo kulturo. Ostal je svobodni, toda celo življenje ubog, ker mu do denarja nikoli ni bilo. Zato pa se je

Pok. Viktor Prašnik

razdajal na vse strani prav do zadnjega. Pri maši zadušnici je bilo pravilno poučeno, da je bil dober človek.

Prašnikovo življenje ni bilo lahko. Kot sin uboge matere ni mogel v šole, čeprav si je to silno želel, zlasti ker je bila njegova mladostna želja postati duhovnik. Med vojno je bil poklican k vojakom in je služil rok nekje blizu Modene. Po polomu 8. septembra 1943 se je ustavljal pri neki družini blizu Modene. Postali so si taki prijatelji, da je še po vojni večkrat bil njihov gost. Toda pustil je prijatelje v Modeni in se vrnil v naše kraje.

Ko je prišel v Gorico, so ga obvestili, naj ne hodi v Cerčno, ker da mu »tovariši« pretijo. Začasno se je zatekel k Cerkljanu pok. g. Ivanu Erženu, takrat župniku v Biljah. Vendar tam ni mogel ostati za dalj časa. K Nemcem ni hotel, k domobrancem ga ni vleklo, k partizanom še manj. Odločil se je, da gre k četnikom, sicer bi ga v začetku avgusta 1944 Nemci mobilizirali.

O svojem četnikovanju je znal marsikaj povedati, predvsem to, da so ga Nemci za nekaj časa zaprli v Ljubljani. Streljal pa ni nikoli; bil je namreč krojač na raznih postojankah. V maju 1945 se je umaknil v Italijo skupaj s slovenskimi četniki. Bival je po zavzanih taboriščih in se tudi tam vsem priljubil tako zelo, da je užival precejšnjo prostost. Ko se je bilo treba odločiti, ali v emigracijo ali domov, se je odločil za domov, seveda ne v Cerčno, marveč v Gorico.

Podoba Viktorja Prašnika bi ostala nepopolna, ako bi ne omenili njegovega krščanstva. V veri je zrastlel in se utrdil v Cerknem ob mami Katarini in cerkljanskih dušnih pastirjih. Od vere ni odstopil nikoli. V Gorici je bil izvoljen za predsednika fantovske Marijine kongregacije, ki jo je ustanovil g. Mirko Mazora, takrat kaplan na Travniku. Nekaj let je bila to cvetoča organizacija, ki je štela do 120 fantov. Ze z mladega je pel pri cerkvenih pevskih zborih. V Gorici ni bilo slovenske maše, da bi Viktor ne bil kdaj na koru; zvest je bil stolniškemu, še bolj pa travniškemu zboru in travniški maši, kjer je pel vsako nedeljo in praznik.

Pok. Viktor Prašnik (na skrajni levi) v družinskem krogu in s prijateljema duhovnikoma. Ob Viktorju žena ga. Mirjam, nato dr. K. Humar in na skrajni desni g. Vinko Žakelj iz Belgije

Pa še nekaj. Bil je tudi izvrsten igralec. V petdesetih in šestdesetih letih, ko je goriško katoliško prosvetno društvo postavilo na oder lepo število iger, je Viktor gotovo imel vlogo pri vsaki. Saj je imel igralski talent, katerega bi mu zavidal marsikateri profesionalc. In kolikokrat je igral Miklavža v Gorici in po okoliških vaseh in bil veselje malčkov in tudi starejšega občinstva.

Bog mu je dal mnogo talentov, vse je uporabil za čast božjo in za bližnjega. Upajmo, da je že slišal besede: »Pridi zvesti služabnik, v malem si bil zvest, čež veliko te bom postavil.«

POGREB

Prostorna cerkev sv. Ignacija na Travniku, kjer je pokojni Viktor tolikokrat pel pri slovenski službi božji, ga je v ponedeljek 23. novembra ob 12.30 poslednjič sprejela. Kljub delovnemu dnevu je bila cerkev polna kot ob največjih praznikih. Na koru so se zbrali pevci in pevke z vse Goriške in pod vodstvom Zdravka Klanjčiča peli pri pogrebni maši. 20 slovenskih duhovnikov je somšaševalo za dušni pokoj umrlega, vodil pa je somaševanje dr. Fr. Močnik ob asistenci Stanka Medvečeka, dekana iz Idrije, dolgo časa župnika v Cerknem, in Toneta Melinca, sedanjega župnika v Cerknem. Iz Belgije je prišel s skupino naših izseljencev z zastavo slovenski izseljenki duhovnik Vinko Žakelj, s Koroške pa župnik Vinko Zaletel.

Zelo občuteno pridigo je imel dr. Kazimir Humar. Poudaril je tri pokojnikove vrline: bil je dober človek v polnem pomenu besede, vzoren kristijan in zvest Slovenec. Zaključil je dr. Humar z misljo iz evangelija: Kjer sem jaz (Kristus), tam bo tudi moj služabnik.

Po molitvah ob krsti so se od Viktorja poslovili predsednik ZSKP dr. Damjan Paulin (Pustil je za seboj veliko vrzel; bil je vedno razpoložen za delo, veder, vsem prijatelj), deželni svetovalec dr. Drago Stoka (Bil je skromen, načelno jasan, prinesel na Goriško kulturni razmah), predsednica SSO Manja Ferletič (Otožno so tudi to pot zapeli kraguljčki...), predsednik deželne SSK Marjan Terpin (Zvest slovenski ideji, ponovno kandidat na listah SDZ in SSK), g. Vinko Zaletel v imenu koroške Krščanske kulturne zveze in v svojem (Prvi je začel povezoovati Primorsko s Koroško, 35 let sta se poznala, bil je pričevalec za Kristusovo kraljestvo, naj ga Kristus Kralj poplača), g. Vinko Žakelj (Pred 70 leti je bil pokopan dr. Janez Ev. Krek; bilo je to zmagoslavje, ker tak človek ne umrje; tudi Viktorjev pogreb je zmagoslavje, tudi on ne umrje, povezal je Slovence na Holandskem in v Belgiji s primorskimi) in še sošolec iz mladih let Stanko Močnik iz Cerkna.

Mnogi so pok. Viktorja še pospremili na goriško pokopališče, kjer je izvršil obrede škofov vikar dr. Oskar Simčič. Kakor že prej ob krsti v bolniški mrtvašnici, so mu tudi ob grobu hvaležni pevci zbora »Mirko Filej« zapeli zadnje pesmi v slovo.

Kazimir Humar + J. K.

■ Predsednik republike Cossiga je zavrnil odstop Gorieve vlade in ministrskega predsednika pozval, naj se predstavi parlamentu in zasedi za zaupnico. To je tudi prejel in sicer v senatu v soboto 21. nov., v poslanski zbornici pa v sredo 25. nov. Liberalci, ki so vladno krizo izvajali, so ostali osamljeni. Trdili so, da finančni zakon ne ustreza dogovorjenemu vladnemu programu in ne upošteva njihovih zahtev po omejitvi notranjih izdatkov in znižanju davka Irpef. Po razmeroma kratkih pogajanjih pa so liberalci pristali na obljubo, da se bo davek Irpef zmanjšal za 1500 milijard lir prihodnjega julija, če bodo za to dani pogoji, to je, če inflacija ne bo presegla predvidene stopnje 4,5%, kar pa je le malo verjetno.

■ V Trnavi na Slovaškem so pokopali škofa Juliusa Gabrisa, enega redkih škofov, ki so še aktivni na Češkoslovaškem. Pogreba se je udeležil tudi tajnik Sveta za javne zadeve Cerkev nadškof Silvestrini ter nuncij s posebnimi pooblastili nadškof Coiasuonno. Po pogrebu sta imela uradne razgovore z vladnimi predstavniki v Bratislavi in Pragi, ki pa niso dali glede imenovanja novih škofov nobenih rezultatov. Praška vlada pa je odrekla vstopni vizum slovaškemu škofu Pavlu Hliniču, ki je bil za časa Pija XII. tajno posvečen v škofa v domovini, pa kasneje prišel v Rim. Zele se je udeležiti pogreba škofa Gabrisa, toda komunistični režim je tudi to smatral za neprimerno.

Prepovedano branje v Sloveniji

Precej prahu je dvignila v Sloveniji zaplemba »Mladine« v Ljubljani na podlagi zakona št. 124. Zakaj je bila »Mladina« zaplenjena? Predvsem zaradi pisma, ki ga je dr. Ciril Zebot poslal na predsedništvo in ga je »Mladina« hotela objaviti, a ga je morala umakniti na zahtevo sodnikov. Ker je prav, da Slovenci lahko berejo tudi, kar kako sodišče prepove, saj nismo več otroci, potrebni varuštva, objavljamo sporno mesto iz Zebotovega pisma »Mladini«. (Ured.)

»V 22. številki je Mladina,« piše med drugim Ciril Zebot, »ponatisnila pet odstavkov iz Kardeljeve razprave na političnem aktivu Slovenije (25. in 26. avgusta 1969), kje so govorili tudi o cestni aferi in o mojem obisku v Sloveniji... V petem odstavku govori naravnost o "problemu, ki je nastal v zvezi z Zebotom". V njem me je E. Kardelj med drugim oklevetal, češ da sem bil politični šef najbolj fašističnega krila klerikalizma in na koncu tudi Črne roke...«

Po zgodovinskih virih, ki so dosegljivi tudi v sedanji Ljubljani, ni težko spoznati, da so člani in starešine Akademskega kluba Straža — o katerem je govoril Kardelj, čeprav ga ni imenoval z njegovim imenom, temveč ga je ozmerno kot "najbolj fašistično krilo slovenskega klerikalizma" — kljub svojim hibam bili in do konca ostali nasprotni vsem oblikam totalitarne zla, ki se je razbohotilo v Evropi po boljševiški revoluciji v Sovjetski zvezi; poleg sovjetskega leninizma-stalinizma... tudi proti sosednjemu italijanskemu fašizmu (Nato pove Ciril Zebot, da so njegovega očeta aretirali Nemci v Mariboru, poslali v Dachau, kjer je umrl 13. aprila 1945; on sam se je rešil, ker ga Gestapo ni našla doma). »Toliko o Kardeljevi dezinformaciji o meni in o Straži, ki sem ji... v predvojni Ljubljani pripadal z veliko ljubeznijo, vendar nisem bil njen "šef".«

Kardeljeva druga trditev o meni pa je popolnoma iz trte zvita in zlobna kleвета. Iz Ljubljane sem se po prihodu Nemcev, ki so me zopet lovili, v začetku oktobra 1943 umaknil v Rim in se nisem več vrnil. Po osvoboditvi Rima junija 1944 ni bilo več zvez z okupirano Slovenijo. Šele po vojni sem zvedel, kaj se je dogajalo v Sloveniji v razdobju med aprilom 1944 in majem 1945. O kakih slovenskih "ro-

kah", črnih ali drugačnih, vem le toliko, kolikor sem po vojni bral v raznih virih... S temi pojavi nisem imel nobenega opravka...«

Iz Zebotovega Mladini poslanega pisma smo izrgali odlomek, ki je po našem mnenju kriv, da so sodne oblasti Mladino zaplenile; saj ostali deli pisma niso prav nič košljivi, da bi mogli kogar koli vznemiriti. Gre pa za odgovor E. Kardelju, ki je še vedno za slovenske partije nedotakljiv malik.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Sv. oče je na praznik Kristusa Kralja v vatikanski baziliki razglasil za svetnike 85 angleških mučencev, ki so izgubili življenje zaradi zvestobe katoliški Cerki konec 16. in v 17. stoletju. Med njimi je 63 duhovnikov in 22 laikov. Papež je razglasitev opravil ob somaševanju 32 škofov iz krajev, kjer so živeli ti mučenci. Treba je posebej omeniti, da so se razglasitve udeležili predstavniki angleške kraljevske rodbine in angleške Cerkev. Janez Pavel II. je nato v opoldanskem govoru večino svojih misli posvetil Marijini cerkvi v Kijevu v Ukrajini.

■ V etiopski pokrajini Gojam so nasprotniki sedanjega marksističnega režima ugrabili dva italijanska tehnikarja, ki sta delala geološke raziskave v zvezi z gradnjo namakalnega sistema. Ugrabljeni Italijana sta 27-letni Salvatore Barone iz bližine Catanzara in 36-letni Paolo Biellini iz Forlija. Načrt, ki sta ga uresničevala ugrabljeni tehnikar, finančno podpira italijanska vlada v okviru pomoči državam v razvoju. Etiopija je v letih 1981-86 prejela od Italije že 185 milijard lir podpore.

■ Kar 200.000 upokojevcem je v torek 17. novembra korakalo po rimskih ulicah in izrazilo svoj protest zaradi težkih življenjskih pogojev. Upokojevcem se že dalj časa pritožujejo, da prejemajo preskromno pokojnino, s protestnim pohodom pa so tudi hoteli izreči nezadovoljstvo nad sedanjim besedilom finančnega zakona, zavoljo katerega so tudi liberalci sprožili zadnje vladno krizo. Med sklepnimi govori je podpredsednik senata Luciana Lamo obšla slabost.

Papeževe besede zaslužni ustanovi

V Rimu je bil 5. in 6. novembra občni zbor mednarodne katoliške ustanove Kirche in Not-Ostpriesterhilfe (Cerkev v stiski - Pomoč duhovnikom na Vzvodu). Svoj sedež ima ta ustanova v Königsteinu pri Frankfurtu (ZR Nemčija). Ustanovil jo je leta 1947, torej pred 40 leti, flamski redovnik p. Werenfried van Straaten.

Ustanova prejme vsako leto okoli 80.000 prošenj za pomoč. Darove prejema od 400.000 rednih in 200.000 priložnostnih dobrotnikov. Letos so zbrali 50 milijonov dolarjev, kar je pet milijonov več, kot so pričakovali. S tem »viškom« bodo pomagali predvsem Cerki na Filipinih, zlasti katoliški postaji Radio Veritas. Poleg tega bodo omogočili še natis brevirjev, Svetega pisma v raznih prevodih in drugih verskih knjig za vzhodno Evropo. Zlasti so ponosni na Sveto pismo za otroke, ki ga bodo letos izdali že v petdesetem jeziku, skupna dosedanja naklada pa je dosegla 13.000.000 izvodov.

Udeležence občnega zbora je 6. novembra nagovoril v posebni avdijenci tudi papež Janez Pavel II. Najprej jih je povabil, naj se mu pridružijo v zahvali Bogu, »saj vas je on naredil za osvoje orodje ljubezni. On je odprl srca stotisočev kristijanov za stiske njihovih bratov in sestra, žrtev rasnega razločevanja, verskega preganjanja in nasilnega izgnanstva v begunstvo.«

Papež je tudi izrazil priznanje ustanovi, ki je doslej pomagala Cerkvam v 115 državah. »Skupaj z drugimi dobroteljnimi ali preprosto človečanskimi gibanji, ki so prav tako vredna pohvale, opravljate svojevrstno pomembno službo človeški osebi, oropani lastne neodtujljive pravice do verske svobode, ali ki je v nevarnosti, da jo izgubi. Vaše delo je v bistvu pastoralno delo,« je zatrdil papež.

Dodal je še nekaj konkretnih priporočil. Najprej jih je spodbudil, naj vztrajajo v obveščanju svobodnih dežel o dogajanju v tistih državah, kjer sicer v besedah zagotavljajo svobodo vesti, dejansko pa versko svobodo omejujejo ali celo popolnoma ukinjajo.

Zaželel je, naj bi se njihova revija še bolj razširila v svobodnem svetu in obveščala ljudi o nesprejemljivem, nenormalnem dejstvu zapiranja ali celo rušenja cerkva, ukinjanja semenišč in omejevanja števila pripravnikov na duhovniški poklic ter prepovedi gibanj za duhovno vzgojo in apostolat.

Srbska pravoslavna Cerkev o ustavnih spremembah

Predlogom in pripombam Jugoslovanske škofovske konference ob načrtovanih ustavnih spremembah se je sedaj pridružila tudi srbska pravoslavna Cerkev. V Beogradu je o teh pomembnih novostih razpravjal Sveti arhijerejski sabor, skupnost vseh pravoslavnih škofov srbske pravoslavne Cerkev, pod predstvom patriarha Germana. Na koncu izrednega zasedanja so objavili tudi sporočilo za tisk.

Sveti arhijerejski sabor, zelo zaskrbljen, ugotavlja, da še vedno strašijo otroke v šolah, da se ne bi udeleževali verouka, svetosavskih in drugih cerkvenih slovesnosti.

Prav tako je duhovnikom onemogočen dostop v kazensko poboljševalne domove na povabilo vernikov, kot tudi normalno obiskovanje vernikov v bolnišnicah zaradi njihovih duhovnih potreb in osebne tolažbe (spoved, obhajilo). Sabor je zaskrbljen zavoljo dejstva, da se še vedno siljuje ateizem kot edini »znanstveni pogled na svet« in da se tako na neki način pritiska na verujoče ljudi, kar je še zlasti navozče v izobraževalnih ustanovah od otroškega vrta naprej.

Cerkvi še vedno ni dovoljen dostop do radia, televizije in drugih sredstev javnega obveščanja, medtem ko je to dovoljeno tistim, ki ponižujejo človekovo dostojanstvo in ubijajo v njem sramežljivost. Zaradi vseh teh dejstev je bilo sklenjeno, da Sveti arhijerejski sinod pošlje na pristojna mesta svoje pripombe glede sprememb v ustavi SFLR Jugoslavije, ki naj prispevajo k zagotovitvi enakih pravic vsem državljanom

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA
ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

in
MOŠKI PEVSKI ZBOR »MIRKO FILEJ« - GORICA

se klanjajo spominu
VIKTORJA PRAŠNIKA

neutrudnega in nenadomestljivega kulturnega delavca

Gorica, 22. novembra 1987

tržaške novice

Rojan

Škofov pastoralni obisk je mimo. Gospod škof je bil med nami štiri dni. Zelen je spoznal versko življenje v župniji, delovanje raznih skupin in tudi dati navodila, kako naj poglobimo svoje versko znanje in se še bolj oklenemo Kristusa in njegovega nauka.

Ze v soboto 14. novembra popoldne je bilo v Marijinem domu srečanje z našimi skavti, ki so škofa pozdravili s pesmijo in se nato predstavili. Škof jim je topla govoril; priporočal jim je skrbno pripravo na samostojno življenje. Življenje je enkratno in se ne more ponoviti. Kristus kaže pravo pot. Življenje med drugimi katoliškimi skavti jim je lahko v veliko pomoč.

Nedelja 15. novembra je bila za g. škofa naporna. Govoril je pri vseh mašah in dvakrat tudi maševal: ob devetih za slovenske vernike in ob desetih za italijanske. Po vsaki maši je hotel pozdraviti vsakega posebej. Pozdravljal je pri cerkvenih vratih in tudi delil spominske podobice.

V torek zvečer se je v Marijinem domu srečal s slovenskimi verniki. Zbralo se je lepo število ljudi. Govorili smo o uspehih in neuspehih. Med drugim tudi, kako bi se dala izvesti kateheza za odrasle. Razvil se je živahen razgovor.

V sredo dopoldne je g. škof obiskal nekaj bolnikov. Za vse ni bilo časa. Vsi pa so bili obiska veseli.

V četrtek zvečer je bilo slovo. Po maši ob sedmih zvečer se je v cerkvi vršilo neke vrste zborovanje. Škof Bellomi je povedal svoje vire, pohvalil sodelovanje pri župnijskem življenju, pa tudi svoje želje. Posegov iz vrst vernikov pa je bilo bolj malo.

Na spominske podobice je dal g. škof natiskati naslednje življenjsko vodilo: »Kristus je človekov Odrešenik z besedo resnice, z zakramenti življenja, s kraljestvom ljubezni, radosti in mira. Zelimo vsem kristjanom, da ga sprejmejo kot svojega Gospoda in prijatelja ter da sodelujejo z brati v veri. Tako bodo vsi Kristusa spoznali, vanj verovali in dosegli zveličanje!«

Stanko Zorko

Zborovanje slov. dijakov v Trstu

Dijaki znanstvenega in klasičnega liceja »F. Prešeren« so imeli 20. nov. skupno zborovanje, na katerem so razpravljali o šolskih problemih. Glavno vprašanje, o katerem so diskutirali, je prostorska stiska na šoli, ki je nastala zaradi povečane števila razredov in uvedbe informatike. Lotili so se tudi problema telodavnice, ki je majhna in večkrat umazana ter nevarna. Pogovarjali so se nadalje o možnostih, da bi uvedli razne oblike družabnih dejavnosti v okviru šole.

Med drugim so sestavili in odobrili resolucijo, s katero izražajo svojo solidarnost koroškimi Slovincem. Glasi se:

Dijaki znanstvenega in klasičnega liceja F. Prešeren, zbrani na zborovanju dne 23. novembra 1983, izražamo svojo solidarnost koroškimi Slovincem, ki preživljajo v teh dneh težko preizkušnjo zaradi sklepa vrha treh avstrijskih strank o pedagoškem modelu dvojezičnega šolstva na Koroškem. Ta model, ki zahteva ločitev otrok na osnovnih šolah Južne Koroške, predstavlja kapitulacijo strank pritisku nacionalističnih sil in je v popolnem nasprotju z voljo same manjšine, ki vidi v takem ločitvenem modelu nevarnost za svoj razvoj in sam obstoj. Obsojamo dvojno mero Avstrije do manjšinske problematike: na eni strani zelo tenak posluš za zahteve nemške manjšine na Južnem Tirolskem, na drugi strani pa popolno gluhost za zahteve slovenske manjšine, ki živi v okviru njenih meja. Ko izražamo vso podporo koroškimi Slovincem, pričakujemo, da avstrijski parlament ne bo uresničil sklepa strank, saj bi tako škodil svojemu ugledu v mednarodni javnosti.

Dijaki so poslali resolucijo radiu, tisku, Zvezi slovenskih organizacij v Celovcu, Narodnemu svetu koroških Slovincov istotam in avstrijskemu konzulatu v Trstu.

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - TRST

priredi v nedeljo 29. novembra ob 17. uri

ZBOROVSKO REVILJO

ki bo v župnijski dvorani pri Sv. Mariji Veliki v Trstu.

Slovinci po svetu

Razpis nagradnega natečaja SKA

Za čim višjo raven revije »Meddobje«, ki izhaja v Argentini, in za zdravo reševanje slovenske problematike Slovenska kulturna akcija (SKA) spet razpisuje nagradni natečaj za eseje ali razprave. Nagradni natečaj sta s svojim darom omogočila dr. Peter Urbanc in Vinko Levstik, slovenski hotelir v Gorici. - Pravilnik:

1. Natečaj je za izvorni esej ali razpravo na temo: »Povezava treh Slovincij«. Pisatelj si lahko poljubno izbere katero koli kulturno področje ter ga prilagodi osnovni temi natečaja, ki naj nakazuje možnost, potrebo ali težave pri iskanju obstoječih ali novih vezi med Slovenijo, zamejstvom in zdomstvom; namen, pravice in dolžnosti pri tej povezavi. Vrsta razpravne proze ni predpisana, pač pa mora ustrezati smislu 3. člena pravil ustanove: »Idejni temelj Slovenske kulturne akcije je naravni etični zakon, potrjen in izpopolnjen po krščanskem svetovnem nazoru.«

2. Obseg dela naj ne bi bil manjši od 10 tiskanih strani revije Meddobje ali 5.000 besed.

3. Tipkopis je treba poslati v dveh izvodih na naslov SKA - Natečaj razprav in esejev, R.L. Falcón 4158, 1407 Buenos Aires, Argentina. Besedilo naj bo označeno s šifro, avtorjevo pravo ime in njegov naslov pa naj bosta v zalepljeni kuverti, ki naj bo opremljena z isto šifro.

4. Če bi avtor tako želel, bo njegovo ime ostalo v anonimnosti. Prav tako bo objavljena dela avtor mogel podpisati s šifro ali psevdonomom.

5. Tipkopise je treba oddati ali odposlati (datum poštnega žiga) najkasneje do 31. decembra 1987.

6. Nagrade so sledeče: 1. nagrada 1.000 Usa dol.; 2. nagrada 600 Usa dol.; 3. nagrada 400 Usa dol. Vsako od omenjenih nagrad more komisija razdeliti ali razglasiti kot nepodeljeno.

7. SKA bo objavila nagrajena dela, za nenagrajena dela pa mora uredništvo Meddobja dobiti avtorjevo privolitve.

8. Za podelitev nagrad se bo žirija sestala v Buenos Airesu v marcu 1988. Odločitev ocenjevalne komisije bo SKA razglasila v Glasu SKA in Meddobju.

Slovenska kulturna akcija

† Vladimir Mauko

V Kanadi je umrl štajerski rojak Vladimir Mauko, ustanovitelj lista »Slovenska država« in njegov dolgoletni urednik. V njem se je zavzelo potegoval, da bi postala Slovenija neodvisna država in se boril proti beograjskemu centralizmu. Pri zvezni vladi v Kanadi je bil tudi zastopnik slovenske narodnostne skupine. Naj v miru počiva.

Sv. Ivan - Trst

Vokalno instrumentalni koncert. V župnijski cerkvi pri Sv. Ivanu je bil v nedeljo 22. novembra koncert, na katerem so nastopili altistka Marta Valetič, čelist Ugo Di Fazio in organist Andrej Pegan ter Tržaški mešani zbor. Trio Valetič-Di Fazio-Pegan je izvajal skladbe Pergolesija, Stradelle, Mozarta, Vivaldija, Gounoda, Bacha ter skladbo Ave Maria, ki jo je napisal Andrej Pegan. Tržaški mešani zbor pa je pod Peganovim vodstvom odpel najprej tri pesmi iz renesančnega obdobja, nato pa še Sojov južnoameriški Cantico, Kogojega Stoji, stoji mi polje in Ciganovo Zdaj je pomlad.

Ljubitelji tovrstne glasbe in petja so ob kakovostnem izvajanju solistov in pevcev bili deležni ure in pol umetniškega užitka. Spored je v slovensčini in italijanščini povezoval Marko Kandut.

Aretirani razpečevalci mamil

Tržaški letiški oddelek policije je odkril široko razpredeno mrežo razpečevalcev mamil, ki so se udeleževali v Venetu in Furlaniji. Med 33 aretiranimi je tudi osem orožnikov in dva policijska agenta. Precej je med razpečevalci Tržačanov.

Aretirani so razpečevali heroin in kokain, voditelj organizacije pa je bil karabinjerski brigadir Edoardo Ceresi iz Portogruara, kj je v kriminalno mrežo vpletel tudi dva mlada orožnika od istotam. Vsi trije so bili tudi uživalci mamil. Ceresi je sam izsiljeval narkomane in jih zalagal z mamilom. V dogovoru z voznikom poštnega furgona je tudi izvedel namišljen rop v S. Donà di Piave in se polastil gotovine v vrednosti pol milijarde lir.

Visok življenjski jubilej

Iskrene čestitke dragemu možu in očetu Alojziju Strajnu iz Stranara za 80. rojstni dan, ki ga bo slavil 1. decembra. »Bog te živi! ti kličejo žena Veronika, sinova Albert in Marjan ter hčerki Marija in Alojzija z družinami.«

Družinska sreča

Našemu zvestemu pevcu Borisu Bogatcu je žena Norma te dni povila brhko tretje-rojenko Veroniko. Ob navdse veselem dogodku staršema iskreno čestita, mali Veroniki pa želi vso srečo na njeni življenjski poti cerkveni mešani zbor župnije Sv. Križ pri Trstu.

Kronika iz Nabrežine

Sveta birma. Na zahvalno nedeljo 15. novembra je 13 mladih prejelo potrditev v veni po polaganju škofovih rok. Zal je še vedno dosti takih, ki gledajo v birmi neko folkloro, združeno z obdarovanjem in finančnimi stroški za družino. Pač ne doumejo silne moči tega zakramenta, ki mlademu človeku podeli darove Sv. Duha. Prav Sv. Duh je bil tisti, ki je omogočil Kristusovemu nauku prodor v poganski svet in oplodil človeštvo s čudovito novostjo bratstva, dobrote, odpovedi, ljubezni, pripravljenosti tudi umreti za Kristusa. Naravno torej, da smo tudi v današnjem času, ki je ves zaverovan v materijo in uživanje, potrebni moči Sv. Duha.

Problem pa nastane v pripravi na birmo. Šolski pouk, izvenšolske dejavnosti, televizija, šport, zabava, tekmovanja vseh vrst mladega človeka čisto zavzamejo. V tako vzdruže je težko vključiti razpoložene za prejem Sv. Duha. Tu mora pomagati prav On! Tako dušnim pastirjem, da najdejo pravi način priprave, kakor staršem in vzgojiteljem, da sodelujejo s svojo prepričevalno besedo in zgledom.

V Nabrežini smo se poslužili za pripravo delovnih pol, razgovora, branja svetega pisma, filma, počitniških srečanj, postnega časa, šmarnične in oktobrskne rožnovenske pobožnosti. Nazadnje je prišla na vrsto še devetdnevnicina in skrbno pripravljena spoved.

Igor P. je pozdravil g. nadškofa, Matejka G. pa mu je izročila skupni dar. Starši birmancev so ob izkušeni roki ge. Ličke cerkev očistili in okrasili. Ni manjkalo papeške zastave na zvoniku in pritkovanja. Sledila je primerna zakuska v dvorani za vse, saj je bila ta dan tudi Hvalničica.

Proslava Svetogorske kraljice. V soboto 21. novembra ob 18. uri se je začela pred okrašenim milostno podobo proslava, ki se je primerno vključila v Marijino leto. Zeleni pa bi si večjo udeležbo, zlasti s strani mladih, pa tudi kakih pomembnejših predstavnikov družbe, saj je bogati spored to zaslužili.

Najprej je na koru zapel domači zbor pod vodstvom Alme Sedmak. Sledil je koncert. Na orgle je igral Mitja Pernaričič, na violino pa Stefan Job. Izvajala sta skladbe Haydna, Bacha, Tartinija in Gounoda. Med »Ave Maria« so vsi s prižganimi svečami počastili nebeško Mater. P. Benedikt s Sv. gore je orisal zgodovino tega svetišča in vse povabil, naj prihodnje leto poromajo na Skalnico.

Nato je spet domači zbor zapel vrsto Marijinih pesmi, zadnja pa je bila Schubertova »Zdrava Marija« v moškem solu. Mladi v narodnih nošah so recitali Lovrenčičevo pesnitev o Urški Ferligojevi ob spremljavi diapozitivov, šolska mladina pa je ob petju »Marija, Mati ljubljena« izvedla prisrčen prizor s svečkami. Vse se je zaključilo s petimi litanijami Matere božje in z ofrom. Naj še dodamo, da je sedaj cerkev znotraj delno prebarvana, občinski delavci pa so okrasili pročelje.

Nihče ni tako bogat, da bi dobre besede ne mogel sprejeti, in tako ubog, da je ne bi mogel dati. (F. Faber)

ZUPNIJA SV. ANDREJA - TREBCE

vabi na tridnevnicno ob praznovanju farnega patrona sv. Andreja.

Petek, 27. novembra

17.00 maša s pridigo (govoril bo p. jezuit iz Ljubljane)

18.00 v župnišču okrogla miza na temo Mladi in Cerkev (vodijo jezuitje iz Ljubljane)

Sobota, 28. novembra

17.00 maša s pridigo

18.00 koncert v cerkvi sv. Andreja; sodelujejo: Andrej Pegan orgle, Aleksandra Pertot violina, Simona Slokar in Peter Filipičič čelo

Nedelja, 29. novembra

10.00 slovenska maša (somaševanje) ob prazniku farnega patrona.

Vse tri dni bo priložnost za spoved. Prisotni bodo p. jezuitje iz Ljubljane.

Iz Slovenije

Predlog za obnovo Nagodetovega procesa

Odbor za obrambo svobode misli in izražanja s sedežem v Beogradu je naslovil na zveznega javnega tožilca in republiškega tožilca SR Slovenije poziv, naj se obnovi lažno zgrajeni proces proti petnajsterici slovenskih razumnikov pred Vrhovnim sodiščem Slovenije leta 1947. Resnični namen tega sojenja je bil zatreti znotraj Osvobodilne fronte vse, kar je nasprotovalo njeni politični in ideološki enotnosti (beri: ideologiji partije).

Sledeč temu je bila po preiskavi, v kateri je kot oficir OZNE sodeloval tudi Mitja Ribičič, vložena obtožnica proti Črtomiru Nagodetu, vodji skupine »Stara pravda«, ki so jo po sporazumu s Kidričem avgusta 1941 sprejeli v OF; Borisu Furlanu, rednemu profesorju ljubljanske univerze, ki je 1930 zapustil rodni Trst (tam so ga leta 1942 v odsotnosti obsodili na smrt) in se je 1944 pridružil jugoslovanskim partizanom; Ljubu Sircu, ki je 1944 zapustil nevtralnno Švico, da bi se pridružil jugoslovanskim partizanom; Francu Snoju, ki je bil minister v slovenski vladi in narodni poslanec; Leu Kavčiču, Zoranu Hrabarju, Angeli Vode, Metodu Kumlju, Pavlu Hočvarju, Svetopluku Zupanu, Bogdanu Staretu, Metodu Pirku, Vidu Lajoviću, Franju Sircu in Elizabeti Hribar.

Črtomir Nagode, Boris Furlan in Ljubo Sirc so bili obsojeni na smrt, ostali pa na zaporne kazni s prisilnim delom od enega do dvajset let. Ustrelili so Črtomira Nagodeta in Borisa Furlana, Ljubu Sircu pa so smrtno kazen spremenili v zaporno. Franjo Sirc, čigar zdravje je bilo resno ogroženo, je v zaporu kmalu umrl.

O samem načinu vodenja preiskave, pridobivanju »dokazov« in organiziranju sojenja si lahko iz dostopnih sodnih spisov ustvarimo le blede in nepopolno sliko. Vsi obsojeni so bili izpostavljeni dolgotrajnemu fizičnemu in psihičnemu mučenju, da bi iz njih izsilili lažna priznanja. Tako so Ljuba Sircu zasliševali dan in noč in ga, če je za trenutke zaspal, zbuljali z besedami: »Sirc, povejte vse, ali pa vas bomo obesili«. Izsiljevali so ga z usodo njegovega bolnega očeta Franja: »Vaša usoda in usoda vašega očeta je odvisna od tega, ali boste priznali.«

Stirideset let po tem montiranem sojenju, ki je zahtevalo tudi človeška življenja menimo, da njegove nedolžne žrtve morajo dobiti pravno, materialno in moralno zadoščanje.

13. novembra letos je rimski senat odobrila 51 milijard lir za oskrbovanje italijanskih bojnih ladij, ki delujejo v Perzijskem zalivu, šest dni nato pa je poslanska zbornica s 182 glasovi proti 145 ta sklep zavrnila. S petim glasovi večine je bil sprejet tudi komunistični predlog, naj se nastop italijanskega ladjevja v Zalivu zaključi 31. decembra letos, s tremi glasovi večine pa predlog iste stranke, naj se stroške za to poslanstvo vključ v proračun obrambnega ministrstva.

V podzemnih prostorih postaje King's Cross v Londonu je zaradi kratkega stika v pogonski napravi izbruhnil silovit požar, ki je zajel lesene premečne stopnice. Ogenj, dušeči dim, zmeda in strah so povzročili 32 mrtvih, kakih sto ljudi pa je potrebovalo zdravniško pomoč. Življenje je izgubil tudi 25-letni italijanski študent Marco Liberti iz kraja San Benedetto del Tronto, ki je prišel v London obiskat svoje deklo. Ta je nesrečo preživela, vsled poškodb pa bo morala ostati dalj časa v bolnišnici.

Z GORIŠKEGA

Novi doktor

Dne 11. novembra letos je na univerzi v Veroni dosegel doktorsko čast Goran Rustja. Branil je tezo »Rane z orožjem«. Novemu doktorju-zdravniku naše iskrene čestitke z željo, da bi s svojim znanjem in poštenjem pomagal vsem, ki se bodo njegovih uslug posluževali.

Seminar Unicef na Pokrajini

Prejšnji teden je na goriški Pokrajini bil dvodnevni seminar o »Pouku za napredek v Tretjem svetu in o pravicah otrok«, ki ga je organiziral odbornik za šolstva dr. M. Spacapan ob sodelovanju organizacije Unicef in s prispevkom ministrstva za zunanje zadeve. Srečanje je imelo izreden odmev v krajevem in vsedržavnem tisku, saj so za to priložnost prišli v Gorico vsi najvišji predstavniki te mednarodne organizacije za pomoč otrokom po svetu.

Burka o malomeščanih

V organizaciji SSG iz Trsta je nastopila 16. in 17. novembra v Kult. domu v Gorici ljubljanska Drama z igrano nemškega avtorja B. Brechta »Malomeščanska svatba«. Igra je nastala leta 1919 in na duhovit način ironizira svet malomestjanov v Augsburgu, ki je prazen, poln zlizanih fraz, svet samozadostnosti, pa istočasno neiskrenosti in spletkarjenja.

Avtor v cnodejanki predstavi v belo prepleksani sobi z veliko pravokotno mizo v sredini skupino svatov, sedem jih je, ki poleg ženina in neveste, preživljajo poročni večer v novem stanovanju, ki sta si ga zakonca sama opremila. Vrstijo se samogovori, vljudni nagovori, nevestin oče se neprestano vrinja s svojimi grozljivo neokusnimi zgodbicami, vse je neznanško dolgočasno, dokler vino gostov ne osvobodil zavor in postajajo njih besede in dejanja vedno bolj predrzna. Pride do plesa, ki se sprevrže v pohotni ples z nevesto s strani moževega prijatelja, ki nato pred vsemi ženo razkrinka, da je bil zakon že veliko prej »uresničen« (nevesta je noseča) in sta se ženina in nevesta že »pred življenjem« temu primerno izdijala. Vse skupaj je dolgočasno in vtolto; nazadnje se stanovanje spremeni v boljše, novo pohištvo je uničeno, svati odidejo, začeti zakon pa ostane brez utvar.

Na prvi pogled je igra videti kakor surova burka; lomljenje stolov in mize, razuzdani ples, namigujoče in izrečene kvante, vse je v resnici burkasto. Kljub temu je bistvo te komike osmešenje praznine, dolgega časa, puščobnosti in osamljenosti, ki jih vsak dan prinaša meščansko življenje. Tudi danes.

Smemo reči, da so igralci dobro dojeli Brechtovo misel in jo doživeto podali.

Gledalec se je ob njih besedah, pogovorih in prizorih z lahkoto lahko zamislil vase in v sedanji čas ter si ogledal v odrskem zrcalu tudi današnjo resničnost. Vsi nastopajoči so izoblikovali blesteče like. Osebo mi je najbolj ugajal nevestin oče s svojimi začeti, a ne dokončanimi zgodbicami. Upodobil ga je Brane Ivanc. Močan lik sta tudi izoblikovala Branko Grubar kot ženinov prijatelj in Kristjan Muck kot povabljeni mož. Iz gledališke dvorane sem to pot odhajal zadovoljen. In z menoj mnogi drugi. - ak

Nastop duo Šiškočič-Lazko

V drugem letošnjem nedeljskem koncertu KD Lipizer sta nastopila 15. nov. v goriškem Avditoriju violinist Črtomir Šiškočič in pianist Igor Lazko. Nastop je bil posvečen velikemu mojstru v izdelovanju violin Stradivariju iz Cremona ob 250. obletnici njegove smrti. In nihče ga ne bi mogel primerneje predstaviti kakor prav Šiškočič, srečni imetnik gosli, ki jim pravijo »Abergavenny« iz leta 1724.

Matineja se je začela s Tartinijevo »Zapuščeno Dido«, ki jo je mojstrsko izvedel Šiškočič, čemur je sledila Schubertova Sonata v g-molu, kjer je prišla do izraza bleščeča izvedba ruskega pianista Lazka, ki je bil Šiškočiču v celotni izvedbi izvrsten partner.

V drugem delu sta glasbenika odigrala Suito za violino in klavir Danila Švare, ki je zaradi svoje zgradbe zelo zanimiva. Dvorakova Sonatina v G-duru pa je predstavljala veliki finale nastopa. Ob koncu si je občinstvo izprosilo še Mascagnijev intermezzo iz »Prijatelja Friza«. - L. Q.

Miklavževanje za goriške otroke bo v soboto 5. decembra ob 17. uri v Katoliškem domu. Darila bo sprejemal hišnik že dva dni prej.

goriške novice

Cecilijanka 1987

V Katoliškem domu v Gorici je bila v soboto 21. in v nedeljo 22. novembra tradicionalna Cecilijanka, devetindvajseta po vrsti. Potekla je v najlepšem redu in v zadovoljstvo vseh. Tudi zato, ker je bilo vreme naklonjeno. Zaradi stiske s časom objavimo dalje poročilo prihodnjic.

Oddaje na radiu Trst A bodo v ponedeljek moški zbor »M. Filej« iz Gorice, deklinski zbor Števerjan in mešani zbor »I Madrigalisti« iz Gorice; v sredo ženski zbor Sovodnje, mešani zbor Rupa-Peč in moški zbor »A. Paglavce« iz Podgore; v petek mešani zbor »F.B. Sedej« iz Števerjana, moški zbor »Fantje izpod Grmade« in mešani zbor »L. Bratuž« iz Gorice.

Dva osemdesetletnika

Tiho in brez hrupa sta obhajala osemdesetletnico rojstva dva znana Goričana, Jože Visintin in Maks Komac.

Jože Visintin je urar; najprej je delal v zlatarni Braunizer na Travniku, nato je popravljaval ure doma, nazadnje je odprl lastno trgovino v ul. Monache. Ko je dopolnil svoja leta, se je umaknil in prepustil trgovino sinu Marjanu in hčeri Anici. Vedno se je udejstvoval tudi na kulturnem področju ter bil dolga leta član zborov Lojze Bratuž in Mirko Filej.

Maks Komac je znan kulturni delavec, ki ima skupaj s pok. Mirkom Filejem, dr. Antonom Kacinom ter Viktorjem Prašnikom velike zasluge za obnovo prosvetnega življenja v Gorici. Kot odbornik goriškega katol. prosv. društva je imel zlasti na skrbi dramsko dejavnost. Režiral in igral je veliko iger v dvorani na Placuti. Bil je v odboru za Katoliški dom, v odboru SKPD M. Filej. Redno poje pri cerkvenem zboru na Travniku. Po vojni je kot tajnik ravnatelja Huberta Močnika pomagal pri organizaciji naših šol pod zavetniško upravo. Pomagal je vsestransko, tudi s šolskimi igrami. »Pod režijo tajnika M. Komaca smo uprizorili igrice "Miklavž prihaja",« piše H. Močnik v svojih spominih. Tako je šlo naprej, tudi ko je Maks Komac postal tajnik na učiteljski do upokojitve.

Obema jubileantoma čestitamo in želimo še dosti zdravja in zadovoljstva.

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Dve Bratuževi pesmarici

Ob 50-letnici smrti Lojzeta Bratuža sta izšli dve pesmarici. Ena obsega njegove cerkvene pesmi, druga pa Kraguljčke in nekatere njegove svetne kompozicije, oz. priredbe ljudskih pesmi. Predstavitve pesmaric je bila v petek 20. novembra v prostorih Katoliške knjigarne. Udeležilo se je veliko število ljudi.

Uvodno besedo je imel g. Anton Lazar, podpredsednik Združenja cerkvenih pevskih zborov. Povedal je, kako je do izdaje prišlo. Prikazal je lik pok. Lojzeta Bratuža, omenil brošuro »Čisti žrtvi svetel spomin«, ki jo je izdala v ponatisu ZSKP v februarju, ter povedal, da bosta obe zbirki prav tako trajni spomin na letošnjo jubilejna slava ob 50-letnici Bratuževe tragične smrti. Saj besede zletijo, dela pa ostanejo.

Za njim je odbornica ZCPZ prof. Franca Žgavec povzela besedo in orisala nastanek in potek akcije za izdajo pričujočih pesmaric. Pri tem ima posebne zasluge redakcijski odbor, ki je pesmi izbral, in ZCPZ, ki je pesmarico založilo. V redakcijskem odboru so bili: prof. St. Jerič, prof. Fr. Žgavec, dr. Z. Harej in prof. L. Bratuž. Platnice je opremil prof. Hijacint Jussa. Zaključila je: »Danes, ko imamo po dolgem trudu in delu zbirko "Cerkvene pesmi" L. Bratuža pred nami, smo lahko ponosni nanjo in hvaležni ZCPZ iz Gorice za izpeljano zamisel.«

Zbirka je bila tiskana v Ljubljani ob pomoči dr. Mirka Cudermana, zato, da jo lahko nemoteno širijo tudi v Sloveniji. Zbirko Kraguljčki bi bil moral predstaviti Viktor Prašnik, toda prav ob tem srečanju smo zvedeli za njegovo nenadno obolenje, ki mu je še isto noč sledila smrt. Zato je Franca Žgavec kratko predstavila še to zbirko, ki obsega v glavnem pesmi za moške zборе.

Naši cerkveni in prosvetni zbori imajo na voljo dve novi pesmarici, katerih, upamo, se bodo tudi posluževali tako v cerkvi kot na odrih.

Novosti za trgovski zavod Ž. Zojs

V zadnjem času se je na goriški Pokrajini precej govorilo o trgovskem zavodu za zunanjo trgovino v Gorici.

Najprej je v oktobru znova romala v Rim na ministrstvo za šolstvo prošnja za osamosvojitve goriške podružnice od tržaške matične hiše. Odbornik za šolstvo dr. M. Spacapan je v Rimu zvedel, da se ustrezni uradi na ministrstvu ne navdušujejo preveč nad to prošnjo za avtonomijo, češ da je število dijakov preveč skromno in da razdalje med Trstom in Gorico niso tako nemogoče, vendar je prepričan, da se bo z ustreznim političnim pritiskom tudi ta večletni problem rešil.

Goriška Pokrajina bo tudi, po ustreznih prilagoditvi organskega staleža, poskrbela za mesto tehničnega pomočnika, ki ga ravnatelj prof. Černič že dolgo zahteva za goriški zavod.

Po intervenciji odbornika Spacapana pri odborniku za javna dela Bressanu pa je slednji prav v teh dneh dal dokončno nalogo tehničnemu uradu, naj usposobi za pouk laboratorij za blagovnanstvo, ki do danes ni deloval zavoljo pomanjkanja električnih in drugih napeljav. Goriška Pokrajina bo za to delo potrošila približno 10 milijonov lir.

Nagrade za šole

Prejšnjo soboto je odbornik SSK za šolstvo na Pokrajini dr. M. Spacapan porazdelil nagrade raznim srednjim šolam goriške pokrajine, ki so sodelovale na natečaju o osvetlitvi in pričevanju o izvoru in običajih lastne jezikovne skupine. Za furlanski jezik sta sodelovali šola iz Ločnika in Slovrenca, za bizjaški jezik šola iz Pierisa in ena srednjih šol iz Tržiča, za slovenski jezik srednja šola »Ivan Trinko« iz Gorice, in osnovna šola »Lorenzoni« iz ul. Forte del Bosco.

Ob prisotnosti šolskega skrbnika dr. Leotta je dr. Spacapan poudaril važnost iskanja in odkrivanja lastnih korenin, zlasti v naših krajih, kjer je vsaka jezikovna skupina lastnica mnogih izredno važnih kulturnih dobrin, ki jih nikakor ne sme izgubiti v prid splošne poplavitve in vtopitve v morju večinske kulture.

Za to priložnost so pokrajinski uradi pripravili majhno razstavo prikazanih del, ki so jih posamezne šole orisale na srečanju (prof. L. Budal za slovenski zavod Trinko) in ki bodo ostale na ogled v predverju dvorane pokrajinskega sveta ves ta teden.

Novo društvo na Laškem

Slovinci z Laškega so v tork 17. novembra ustanovili v Ronkah kulturno in rekreacijsko društvo »Jadro«. Prireditev se je začela z zgodovinskim pregledom slovenske prisotnosti v teh krajih, ki sega še pred prvo svetovno vojno.

Nato so predstavniki obeh javnih komisij za slovenska vprašanja v občini Ronke ter v večnamenskem centru, kakor tudi predstavniki nekdanjega društva »S. Kosovel«, ženskega pevskega zbora, SD Iskra ter knjižničarka dvojezične knjižnice ter učiteljica S. Božič govorili o delovanju slovenskih ustanov na Laškem. Prisotni so bili tudi predstavnik občine, odbornik za kulturo Soranzio ter oba slovenska občinska svetovalca v Ronkah.

Ko smo po živahni razpravi ugotovili, da obstaja želja po ustanovitvi društva, ki bi bilo odprto vsem, ne glede na idejno prepričanje, je bil odobren statut in je bilo izvoljenih deset predstavnikov, ki bodo oblikovali novi odbor in program društvenega delovanja.

Društvo Jadro bo delovalo v posebnih razmerah, saj bo združevalo Slovence različne miselnosti. Vsekakor bo delovanje osnovano predvsem na skrbi za družine in otroke, ki obiskujejo slovenski vrtec in slovensko osnovno šolo, in za vse tiste, ki na Laškem nimajo stikov in priložnosti, da bi se udeleževali in bogatili v našem okolju.

Zato Slovinci upamo, da bomo dobili ustrezne društvene prostore, kjer bi vadil ženski pevski zbor, ki je v zadnjih osmih letih izvedel marsikatero kulturno pobudo. - K. M.

Za glasbeno šolo »M. Filej« na Placuti: Bratuževi v spomin na dragega prijatelja Viktorja 100.000; v isti namen v spomin Viktorja družina Žgavec 100.000 lir.

V spomin na prijatelja Viktorja: tiskarna Budin za Zavod sv. Družine 100.000 lir.

Šport

V novi telovadnici v Gorici je živo

Z veseljem sporočamo, da je z uporabo nove telovadnice ob Katoliškem domu v Gorici (Drevored 20. sept., 85) SZ Olympia razširilo svoje dejavnosti. Objavljamo urnike in toplo vabimo vse ljubitelje športa in rekreacije, da se nam pridružijo.

Dečke osnovnih šol (od 6. do 10. leta starosti) telovadijo ob ponedeljkih in četrtek od 15.00 do 16.30.

Dečki osnovnih šol (od 6. do 10. leta starosti) vadijo ob četrtek od 18.00 do 20.00.

Dečke nižjih srednjih šol (od 10. do 14. leta starosti) telovadijo in se posvečajo miniodbojki ob torkih in petkih od 17. ure dalje.

Dečki nižjih srednjih šol (od 10. do 15. leta starosti) telovadijo in igrajo miniodbojko ob ponedeljkih in sredo od 17.00 do 18.30.

Rekreacijska telovadba za odrasle vsak ponedeljek in sredo od 20.45 do 21.45.

Kmalu tudi rekreacijska košarka. Tisti, ki bi se telovadnih tečajev radi udeležili, naj se javijo v telovadnici ob navedenih urah.

★

Ekipa C2. Olympia ima smolo. Tudi v tej tekmi, ki jo je igrala pred svojim občinstvom v naši novi telovadnici, ni mogla nastopiti v polni postavi. Morala se je vdati z rezultatom 0:3 (11:15, 8:15, 12:15). toda šele po živahni in zagriženi borbi.

Under 18 fantje. Ekipa je odigrala dve tekmi. Premagala je moštvo iz Tržiča s 3:0, izgubila pa z »Našim praporom« z 0:3.

★

PRVENSTVO UNDER 16

Libertas - Soča Čerimpex 0:3 (7:15, 4:15, 0:15)

Nadaljujejo se zmage Soče Cer-Impex under 16. Po dveh zmagah na domačih tleh so naši odigrali tekmo v Krminu. Tudi ta je prinesla zmago. Če je bilo nekaj težav v prvem setu, so Sočani dejansko igrali brez problemov.

Na začetku sta bili ekipi enakovradni, nato pa so domačini popustili, kar so naši dobro izkoristili. V drugem nizu ni bilo težav, saj so naši pokazali dobro igro in takoj zaključili set. Enako je bilo v tretjem setu, kjer je bila razlika med ekipama še posebej vidna.

Sočani so imeli dober servis in v glavnem je bila igra kar zadovoljiva. Pri domačinih se je kljub dobri volji opazila neizkušenost. - E. Č.

DAROVI

Namesto cvetja na grob Viktorja Prašnika: družina Anton Korsič iz Trsta za novo telovadnico v Gorici 100.000; Marica Čargo za zbor M. Filej 20.000, za zbor L. Bratuž 20.000 in za zbor Fantje izpod Grmade 20.000; Lenart K., Rupa za zbor M. Filej 50.000 in za Katol. glas 50.000; druž. Lojk, Gorica za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000; za Katoliški glas: dr. Jok Kandut in soproga, Trst 50.000; L. L. 50.000; dr. S. Soban, Trst 50.000; Ivan Breclj Devin 50.000; druž. M. Š., Gorica 50.000 lir.

V spomin Viktorja Prašnika: Vera in Ivo za novo telovadnico v Gorici 50.000 lir.

Moški zbor »M. Filej« namesto cvetja na grob dragega člana Viktorja Prašnika poklanja 20.000 lir za Vincencijevo konferenco v Gorici in 400.000 lir za Katoliški dom.

V spomin na prijatelja Viktorja: prof. Slavko Bratina za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob Viktorja Prašnika daruje učno in neučno osebje OŠ F. Bevč - Gorica 70.000 lir za sklad »M. Čukar«.

Za tiskovni sklad Katol. glasa: v počastitev spomina dragega prijatelja Viktorja Prašnika in v nadomestilo za nenamerno odsotnost na pogrebu daruje hotelir Vinco Levstik 100.000 lir. Obenem izraža iskreno sožalje pokojnikov ženi in vsem pri Katoliškem glasu, ki bodo plemenitega sodelavca močno pogrešali; Marta Požar, Trst 20.000 lir.

Za Katoliški glas: Marta Pintar 20.000; Bruna Petruša v spomin Viktorja Prašnika 50.000; N. N. 10.000 lir.

Za Katoliški dom: prijatelji ob nedeljski kavici v spomin na nepozabnega Viktorja 50.000; K. C. prijatelju Viktorju v spomin 50.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Agata in Ida Komjanc ob obletnici očetove smrti 150.000; Bruna Petruša v spomin Viktorja Prašnika 50.000; SGS 150.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajni na daj večni pokoj!

Za cerkev v Gabrjah: tašča od Pierota Florenina v spomin none Rozalije 20.000 lir.

Za cerkev na Jazbinah: Anton Korsič, Trst 50.000; N. N., Jazbine 200.000 lir.

Namesto cvetja na grob Rozalije Grilj vd. Marušič: druž. Petejan-Semolič s Peči za cerkev v Gabrjah 30.000 lir.

Za sklad »Mitja Čuk«: N. N. v spomin na Pavla Sosiča 20.000 lir.

Za obnovo cerkve na Opčinah: žena Marija in hči Vojka v spomin na Franca Škabarja 50.000; druž. Škerlavaj v spomin na Zofko Škerlavaj 50.000; Angela Trento v spomin na Pavla Sosiča 10.000; Karla Malalan-Smolak ob poroki hčerke Vesne 50.000; N. N. v spomin na Pavla Sosiča 10.000 lir.

Bane: Marija Ban v spomin svojih pokojnih za lačne po svetu 15.000, za ogrevanje cerkve v Banah 20.000, za stari oltar Matere božje na Opčinah 15.000 lir.

Za obnovo cerkve v Mačkolljah: N. N. ob srečnem rojstvu in temu sledečemu krstu 500.000 lir.

N. N. v zahvalo ob 80-letnici rojstva: za cerkev sv. Ivana v Trstu 50.000, za staro cerkevico pri Sv. Ivanu 50.000, za cerkvene pevce istotam 25.000, za svetoivanski Marijin dom 25.000; za Katoliški glas 20.000 lir.

Za dela v Marijinem domu v Rojanu: Marija in Marko Udovič ob prvi obletnici mamine smrti 50.000; Raffaele Pironti 100.000; N. N. 100.000 lir.

Za cerkev v Dolini: Edita Jercoc namesto rož na grob Marije Hočevar 100.000 lir.

Za svečnika in križ na grobu sv. Cirila v Rimu: Bernard Sosič 20.000 lir.

Marija Markuža: za misijonarje v Zambiji 50.000 in za bogoslovce v misijonih 50.000 lir.

Za lačne v misijonih: S. M. 200.000 lir.

Za gobavce: N. N., Podgora 150.000 lir.

Za slovenske misijonarje: G.L.C. 100.000; Ana Silič 50.000; A. Coceani 20.000; Amalija Ferigo 50.000; Lojzka in Angela Sosič 100.000 lir.

Za m. Terezijo iz Kalkute: Elvira Skabar 100.000 lir.

Za s. Anico Miklavčič: Liza Fičur 100.000 lir.

Za misijonarje na Madagaskarju: Rozalka Klanjšček 100.000 lir.

Za misijone: Marija Pisani 50.000; Ana Ferluga 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa SJ: N. N., Opčine 20.000 lir.

Sožalje

Ob težki izgubi dragega prijatelja Viktorja izreka SKD »Hrast« iz Doberdoba sožalje ženi Mirjam, svojem in sorodnikom.

Enako občuteno sožalje izreka tudi pevski zbor Rupa-Peč.

Sožalje izražata tudi uprava in uredništvo »Katoliškega glasa«.

OBVESTILA

Semenj sv. Andreja v Gorici bo od sobote 5. do torka 8. decembra.

Redna mesečna seja ZSKP bo v ponedeljek 30. novembra ob 20,30 v Katoliškem domu v Gorici.

V Romjanu pri cerkvi sv. Štefana bo v petek 4. dec. ob 19. uri miklavževanje.

V petek 27. nov. bo v telovadnici Kult. doma v Gorici (ul. Brass 20) nastopila s celovečernim programom znana plesna skupina

KAZINA iz Ljubljane

Izvedla bo vrsto klasičnih in modernih plesov. Pričetek pri- vlačne predstave ob 20,30.

ZAHVALA

V soboto 21. novembra je nepričakovano preminil ljubi

Viktor Prašnik

Prav toplo se zahvaljujem vsem, ki so mi izrekli sožalje, z mano sočustvovali in mi bili ob strani v tem težkem trenutku; vsem, ki so Viktorja pospremili k zadnjemu počitku, posebno tistim, ki so prišli od daleč. Bog povrni organizacijam ZSKP, SSO, SO.BE.MA in ostalim darovalcem cvetja; tudi vsem, ki so v njegov spomin darovali v dobre namene.

Posebna zahvala msgr. Francu Močniku za vodstvo somaševanja ter vsem ostalim duhovnikom, ki so sodarovali; vsem govornikom za občutene besede slovesa, njegovim najdražjim prijateljem in sorodnikom, tiskarni Budin, Zdravku Klanjščeku in vsem pevcem ter pevkam za ganljivo petje.

Gorica, 23. novembra 1987

Radio Trst A

Sporod od 29. nov. do 5. dec. 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mladinski oder: »Oblaki na potepu«. (II. del). 10.45 Praznična matineja. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek v Italiji. 14.10 Nediški zvon.

Ponedeljek: 8.10 Zgodbe Lipeta Kosca. 9.00 V znamenju Rdečega križa. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih (1. del). 13.20 Cecilijanka 1987. 14.10 Otroški kotichek: Presodi - razsodi! 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 V svetu mladih (2. del). 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva (1. del). 14.10 Govorimo o glasbi! 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Od prehrane do potrošništva (2. del). 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Boris Pahor: »V labirintu«.

Sreda: 8.10 Rožice s Kanina«. (Oddaja o Režiji). 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Ženska in naš danes (1. del). 13.20 Cecilijanka 1987. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Ženska in naš danes (2. del).

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 9.00 V znamenju Rdečega križa. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo (1. del). 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Svet, v katerem živimo (2. del). 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Ženski zbor »Szilágyi Erzsébet« iz Budimpešte. 18.00 Prva svetovna vojna in begunci s soške fronte.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura (1. del). 13.20 Cecilijanka 1987. 14.10 Otroški kotichek: Po svetu z raketo. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Umetnost in kultura (2. del). 16.00 Razmišljanja ob slovenskih ljudskih pravljicah. 17.00 Kulturna kronika.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Človek in okolje. 14.10 Oddaja iz Kanalske doline. 15.00 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Josip Ogrinc: »Kje je meja?«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

†

Nepričakovano nas je zapustil naš dragi predsednik in prijatelj

VIKTOR PRAŠNIK

Teško prizadeti člani in gojenci prosvetnega društva in glasbene šole »Mirko Filej«

Gorica, 22. novembra 1987